

AC's bemærkninger til Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)

Skatteministeriet har i mail af 20. marts 2009 sendt ovennævnte lovforslag til høring.

Generelt er det AC's opfattelse at det langt hen af vejen er lykkedes for Regeringen med dette lovforslag at få taget hul på bestræbelserne på at øge incitamenterne til at arbejde mere ved at reducere skattetrykket på arbejdsindkomst – herunder ikke mindst beskattningen af en ekstra arbejdsindsats.

Der er dog også elementer i forslaget som peger i den modsatte retning eller på anden vis svækker den danske arbejdsmarkedsmodel. I den sammenhæng skal AC pege på tre elementer:

- Multimedieskat
- Særskat på store pensionsudbetalinger
- Reduktion af fradragsværdien for kontingent til A-kasser og faglige organisationer

Multimedieskat

Dette element i forslaget rammer brede lønmodtagergrupper, der i stigende grad får stillet computere mv. til rådighed af deres arbejdsgivere, fordi computeradgang til arbejdspladsen fra hjemmet er en nødvendighed for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet.

Den enkelte lønmodtager bliver på denne måde pålignet en ekstraskat for at stille sin arbejdskraft til rådighed fra sit hjem - også i situationer, hvor dette alene skyldes ønske/krav fra arbejdsgiveren. Ud fra en skattemæssig betragtning kan det være enkelt og forståeligt at behandle alle udlån af udstyr ens. Skattevæsenet kan jo ikke holde øje med, om det er et arbejdsredskab, eller om det er et personalegode. Men det ved arbejdsgiveren. Og derfor flytter nissen så over til arbejdsgiveren.

Regeringen har tilkendegivet at skulle have tænkt sig grundigt om i forbindelse med indførelsen af en multimedieskat. Man må håbe, at dette ikke er tilfældet, da der i så fald er tale om, at regeringen har en meget ringe forståelse for, hvorledes moderne teknologi i disse år ændrer vilkårene for udøvelsen af en række almindelige erhverv. Og derfor er der nok mange flere, der har udlånt udstyr, fordi det er et nødvendigt arbejdsredskab, end der er tale om et klassisk personalegode.

Nedenstående eksempler illustrerer dette forhold:

- I uddannelsessektoren – hvor lærerne typisk ikke får stillet arbejdsplads til rådighed på uddannelsesinstitutionen – foregår en hastigt stigende del af arbejdet via en computer. Opgaver stilles på institutionernes intranet, hvor eleverne både læser opgaverne og afleverer besvarelsener. En væsentlig del af forberedelsen til de enkelte fag består i søgning på eksterne databaser, og en væsentlig del af kommunikationen mellem lærer og elever og skole og hjem foregår over nettet.
- Mange medarbejdere deltager i vagt- og overvågningsordninger, der funktionelt og økonomisk mest hensigtsmæssigt tilrettelægges fra eget hjem. Disse ordninger findes i sundhedssektoren, miljøsektoren og i forbindelse med en lang række beredskaber, hvor medarbejdere enten kan tilkaldes eller kan monitorere udviklingen på et område via internettet.
- Landets biblioteker varetager i stigende grad også biblioteksopgaver over internettet. I forlængelse heraf har Bibliotekarforbundet indgået en aftale med arbejdsgiverne, hvorefter bibliotekarer kan varetage internetbiblioteksbetjening af brugere over nettet fra eget hjem med udstyr, stillet til rådighed af arbejdsgiverne. Forudsætningerne for denne aftale har ikke indeholdt, at dette udstyr kunne udløse en multimedieskat.
- Også på en lang række andre akademiske arbejdspladser inden for den administrative verden og forskningsverdenen forudsætter en hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse, at den enkelte medarbejder kan komme i kontakt med sin arbejdsplads elektronisk og især omvendt, at arbejdspladsen hurtigt og fleksibelt kan trække på den enkelte medarbejder.

Fra regeringens side er det i forbindelse med præsentationen af multimedieskatten blevet fremhævet, at medarbejdere blot kan forhandle sig til et tillæg, der kan kompensere for den pålignede merskat. Det fremgår imidlertid ikke af forligsteksten, at der er regnet med merudgifter til dette formål. Da staten hverken i administrationen eller på institutionerne, herunder på det meget store uddannelsesområde, stiller personalegoder til rådighed for medarbejderne, må der som udgangspunkt regnes med, at alle staten medarbejdere med udlånt elektronisk udstyr har dette som et helt nødvendigt arbejdsredskab. Hvis regeringens udsagn om tillæg skal tages seriøst, måtte der i høj grad være regnet med udgifter til compensation og til afdækning af de tilsvarende udgifter i kommuner og regioner.

Samlet set virker det som om regeringen nok har taget udgangspunkt i en korrekt forståelse af, hvorledes IT- og kommunikationsteknologierne smelter sammen, men samtidig har overset, at netop denne udvikling også får afgørende indflydelse på, hvorledes grænserne mellem arbejde, udført på arbejdspladsen og i hjemmet ændres. I denne situation indebærer multimedieskatten uden en klar compensation for de medarbejdere, der udfører deres arbejde via de elektroniske platforme, en u hensigtsmæssig barriere for en fleksibel tilrettelæggelse af arbejdsopgaverne og en urimelig placering af en del af udgifterne på lønmodtagerne.

Særskat på store pensionsudbetalinger

Som et led i den samlede skattepakke i foråret 2009 påtænker regeringen, at

- indføre en særskat på 6 % på pensionsudbetalinger, der ligger udover grænsen for betaling af topskat,

- særskatten skal indføres for en periode på 15 år og aftrappes derefter med ½ % om året.

AC er helt på det rene med, at der fortsat pågår forhandlinger om den endelige udformning af dette element i forårspakken, men skal dog alligevel i dette høringssvar påpege nogle konsekvenser af en indførelse af dette element.

Beregninger foretaget af brancheorganisationen Forsikring & Pension viser, at skatten vil ramme mere end 60 % af alle akademikere.

For en væsentlig del af disse gælder det, at pensionsopsparing i en kollektiv pensionsordning, der medfører pensionsudbetalinger over topskattegrænsen, vil være mindre attraktiv end alternativ opsparing (eksempelvis opsparing i fast ejendom).

For privat ansatte akademikere, der typisk er ansat i henhold til en individuel kontrakt vil det oftest være muligt at ændre denne således at pensionsdelen udbetales som løn med den nye lavere marginalsat. For offentligt ansatte akademikere vil dette ikke være muligt med de nuværende aftaler om obligatorisk pensionsindbetaling. De offentligt ansatte vil således i en række tilfælde være tvunget til at indbetale til pensionsordninger der indebærer at udbetalingen udløser særskatten uanset at indbetalingen kun kan fradrages i den nye lavere marginalsat.

I denne situation vil det ikke være holdbart for de akademiske organisationer som parter i et kollektivt aftalesystem at fastholde obligatoriske pensionsordninger, således som de er aftalt i dag. Det vil ikke være holdbart, at ens egen organisation er med til at gennemføre tvungne pensionsordninger i en situation, hvor det er klart mere økonomisk attraktivt at foretage alternativ opsparing.

Det skønnes ikke muligt at formulere generelle regler, der begrænser kravet om at være omfattet af en kollektiv pensionsindbetalingsforpligtelse til kun at vedrøre personer, der ikke "rammer loftet" for betaling af særskat. Dette skyldes primært, at der er meget store individuelle forskelle på hvor meget supplerende ratepension, mv., den enkelte har indbetalt til privat.

Indførelse af en særskat på store pensionsudbetalinger må således vurderes at ville medføre et overenskomstkraft om fuld valgfrihed til indbetaling af pension i de kollektive pensionsordninger, der i dag findes på det offentlige område for akademikere.

Reduktion af fradragsværdien for kontingent til A-kasser og faglige organisationer

En af grundpillerne i danske model på arbejdsmarkedet er en høj organisationsgrad på begge sider af bordet, som bidrager til at indgåede aftaler mellem parterne bliver overholdt. En reduktion af fradragsværdien for kontingent til a-kasser og faglige organisationer vil gøre det dyrere for lønmodtagere at forsikre sig mod ledighed og fastholde medlemskab af faglige organisationer med risiko for at flere melder sig ud og dermed medvirker til at svække den danske arbejdsmarkedsmodel.

Med venlig hilsen

Jens Mølbach
Sekretariatschef
Direkte nr.: 22 49 58 57
E-mail: jm@ac.dk